

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 11. september 2015

Sag 100/2015

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kåre Pihlmann)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 15. januar 2015 og kendelse af Østre Landsrets 3. afdeling den 12. marts 2015.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt og Oliver Talevski.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at Københavns Byrets dom af 15. januar 2015 ophæves, og at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Københavns Byret.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

T blev ved Københavns Byrets dom af 15. januar 2015 fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 81, nr. 7, idet han ved skub havde overfaldet medlem af Borgerrepræsentationen B i anledning af dennes offentlige ytringer i forbindelse med en demonstration mod statens salg af DONG-aktier (sagens forhold 1). Dommen blev afsagt med dommerstemmerne 2-1, idet en dommer stemte for frifindelse i dette forhold. B havde anmeldt det pådømte forhold og afgav vidneforklaring i byretten.

T ankede dommen med påstand om frifindelse i forhold 1. Senere gjorde T opmærksom på, at domsmand A, der havde medvirket ved pådømmelsen af sagen i Københavns Byret, på det sociale medie Facebook var registreret som ”ven” med B. T nedlagde herefter påstand om ophævelse af byrettens dom og hjemvisning af sagen til fornyet behandling, da det var hans opfattelse, at A var inhabil.

Højesterets begrundelse og resultat

A var som et borgerligt ombud domsmand i Københavns Byret ved behandlingen af straffesagen mod T, der blev dømt i sagens forhold 1 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, jf. § 81, nr. 7, for ved skub at have overfaldet medlem af Borgerrepræsentationen B, der havde anmeldt forholdet, og som afgav vidneforklaring for byretten.

T har efter sagens behandling i byretten rejst spørgsmål om domsmand As habilitet som følge af, at A på Facebook er registreret som ”ven” med B.

Det følger af retsplejelovens § 66, at de forskrifter, der gælder for dommere, også finder anvendelse på bl.a. domsmænd. I den foreliggende sag skal spørgsmålet om As inhabilitet afgøres efter retsplejelovens § 61, jf. § 66, hvorefter ingen må handle som domsmand, hvis der i øvrigt – dvs. uden for de tilfælde, der er nævnt i § 60 – foreligger omstændigheder, som er egnet til at rejse tvivl om domsmandens fuldstændige upartiskhed.

Det følger af Højesterets praksis, at bestemmelsen i § 61 har et dobbelt formål, nemlig dels at undgå en reel risiko for, at afgørelsen i den konkrete sag påvirkes af uvedkommende hensyn, dels at undgå, at der hos parterne eller omverdenen opstår mistillid til upartiskheden hos bl.a. de domsmænd, der skal medvirke i sagen. Det sidstnævnte indebærer, at en domsmand er inhabil, hvis der på grund af domsmandens tilknytning til sagen eller sagens parter kan rejses tvivl om domsmandens fuldstændige upartiskhed. For at føre til inhabilitet skal tvivlen være rimeligt begrundet i objektive omstændigheder. § 61 skal i øvrigt fortolkes i lyset af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver har ret til rettergang for en uafhængig og upartisk domstol, og den hertil relaterede praksis fra Menneskerettighedsdomstolen.

Det må lægges til grund, at der ikke har været anden kontakt mellem A og B end de i landsrettens kendelse refererede tilkendegivelser fra A på Facebook samt i to tilfælde et kort svar herpå fra B. Disse tilkendegivelser mv. vedrører ikke straffesagen mod T.

Den omstændighed, at domsmand A på Facebook er registreret som ”ven” med B, og den interaktion, der har været på Facebook mellem domsmand A og B, er efter Højesterets opfattelse ikke egnet til at rejse berettiget tvivl om As fuldstændige upartiskhed i straffesagen, jf. retsplejelovens § 61 og § 66 som fortolket i lyset af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Under hensyn til karakteren af det spørgsmål, som Højesteret har skullet tage stilling til, skal statskassen betale sagens omkostninger for Højesteret.

Thi bestemmes:

Østre Landsrets kendelse af 12. marts 2015 stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.